

Alumnes acabats de graduar debutaran al TNC gràcies a un conveni

De l'Institut del Teatre al TNC

Jordi Bordes
BARCELONA

El director general de l'Institut del Teatre (IT), Jordi Font, rematava l'anunci del conveni a punt de signar amb rotunditat: és una relació indispensable que el Teatre Nacional de Catalunya ha de tenir amb l'escola nacional de teatre. Font va tancar la presentació de Sergi Belbel, com convidat per a fer la conferència inaugural de l'Institut del Teatre, esbossant el que serà, en breu, una nova complicitat del TNC amb joves valors. La intenció és constituir, cada dos anys, una companyia al TNC formada per alumnes de les tres darreres promocions de l'Institut del Teatre.

Al projecte també s'hi afegiran joves escenò-

grafs, il·luminadors i ajudants de direcció, també sortits de l'IT. La direcció es reservaria a algun artista consagrat perquè els alumnes poguessin debutar professionalment amb les màximes garanties, segons ha pogut saber aquest diari.

El projecte fluirà paral·lel al de la promoció de la nova autoria. No està pre-

Es vol donar als intèrprets un debut solvent com ja passa amb els ballarins amb IT Dansa

Sergi Belbel ahir fent la conferència inaugural del curs de l'Institut del Teatre ■ ÒSCAR GIRALT / IT

vist vincular-los necessàriament. I és que el T6, que també compta de manera espontània amb molts exalumnes de l'Institut del Teatre, pretén acompanyar les noves dramatúrgies facilitant tots els mitjans professionals.

L'Institut del Teatre amplia, així, la seva visibilitat fora del centre d'ensenyament superior. Des del 2001/02 van acordar amb el Teatre Lliure (com una conseqüència de l'avortat projecte de la Ciutat del Teatre) que autors i direc-

tors de darrera promoció fessin versions d'algunes produccions del Lliure.

Així com els ballarins tenen una plataforma de sortida, com és l'IT Dansa de Catherine Allard, no s'ha trobat la fórmula per als intèrprets teatrals. Molts han intentat, amb sort desigual, presentar-se professionalment amb el darrer treball de curs en sales alternatives. T de Teatre va sorgir d'aquesta empena. Però són, pràcticament, l'excepció que confirma la regla. ■

Críticacirc

Marcel Barrera

Una poma boníssima

1, 2, 3, poma
Companyia Daraomai
24 d'octubre. Foment Cultural i Artístic de Sant Joan Despí

Daraomai és una companyia d'acrobàcia nascuda només fa tres anys, el 2007, i que amb poc temps ha aconseguit posicionar-se com una de les formacions emergents del circ català, gràcies a la bona tècnica dels exercicis de mà a mà d'Agnès Fustagueras i Martí Soler (formats durant tres anys a l'escola de circ francesa Fratellini), així com a la creativitat dels seus números, amb un estil molt més proper al nou circ contemporani que a les estrelles i les plomes de companyies acrobàtiques catalanes amb més recorregut com Els Gingers o els Two Play. Aquesta setmana han actuat a Sant Joan Despí, en el marc del cicle *Cultura en Gira*. Amb 28 anys, Agnès Fustagueras, l'àgil de la companyia, va mostrar aquell escàs do de saber estar a la pista en qualsevol circumstància, i va exhibir les se-

ves qualitats físiques realitzant brillants mortals, originals moviments i un enèrgic número en solitari que va incloure exquisits flic-flacs i una sèrie de figures acrobàtiques de terra. L'espectacle és d'alt voltatge, intens i pràcticament no hi ha descans per a Joan Català –que va fer de contrapunt humorístic tot i actuar lesionat– ni per a Fustagueras i Soler, els quals executen les acrobàcies i els equilibris

L'obra comença de manera introspectiva i acaba com una festa

mentre intenten fer mossegades a aquelles pomes que els faran canviar d'estat d'ànim i fer un gir de 180 graus a un espectacle que comença de manera introspectiva i acaba com una festa i en què cal ressaltar l'encert de la música original de David Soubies. Daraomai donarà moltes tardes de glòria.

La triadiscos

Ancoratge Plouen

Tercer disc dels Plouen Catximbés, ara millorats amb un encertat escurçament de nom i una reorientació musical que s'allunya tímidament del reggae blanc dels inicis per endinsar-se en els terrenys més convencionals del pop-rock. Ara, l'evolució no els ha fet perdre la gràcia. (Propaganda) ■ J. P.

Backatown Trombone Shorty

Del seu trombó en surt jazz, funk i rock a flamerades. El disc d'aquesta nova perla de Nova Orleans té Allen Toussaint i Lenny Kravitz entre els convidats i constitueix una aproximació desacomplexada i refrescant a la tradició de la ciutat criolla. Volcà en erupció. (Verve) ■ G. VIDAL

Vistalegre Vistalegre

Quan semblava que els anys daurats del hardcore català ja formaven part de la història i no del present musical, ens arriba des de Sant Feliu de Guíxols (d'on, si no?) el revulsiu necessari per revitalitzar l'escena. Amb Santi García (qui, si no?) entre els membres de la formació i la solvència del segell B-Core (ho tornem a dir: qui, si no?) és evident que aquesta nova banda neix amb totes les garanties necessàries per fer-se un lloc. Si hi afegim que completen la formació el també membre de No More Lies Roger Ortega i el percussionista de Nueva Vulcano Marc Clos ja tindrem tots els elements necessaris per certificar que som davant d'un dels debuts de l'any. Força, contundència i versatilitat són els actius d'un grup que encara ha de donar bons moments a la música d'aquest país. ¿Buscàveu punk-rock àgil, creatiu i sense cap regust de vell? Aquí el trobareu. (B-Core) ■ J. PALMER

Rinosaure León Manso

Cal tenir en compte abans d'escoltar aquest disc que el seu autor va guanyar el premi a la millor creativitat en català del concurs Rec-Play. Que vol dir això? Doncs que som davant d'un disc de friqui-folk òbviament creatiu. Per cert, hi col·labora l'exbateria de Ja T'ho Diré, Sente Fontestad. (Blau-Discmedi) ■ J. P.

Sal 150 Sal 150

Aquí tenim un altre debut amb certa singularitat. La fórmula no deixa de tenir gràcia tot i ser coneguda. La banda tarragonina barreja rock amb tocs folk i lletres en castellà. L'enregistrament i la producció porten el segell del tàndem de Lax'n'Busto Jesús Rovira-Pemi Roviro. (Senyals de fum) ■ J. P.

